

Mallorca i el Casal del Metge

per

M. TOST I PUNYET

les vuit del vespre del dissabte de Glòria, m'embarcava cap a Mallorca. Als trenta minuts, l'estrident sirena, ens anunciava la sortida. Tot seguit la nau comença a tremolar. Ens apartem de la ciutat avançant suament per entremig d'embarcacions. Som ja fora del port i la nau, tota neguitosa i a gran velocitat, pren camí de Palma deixant al darrera una ampla ratlla, blanca i escumosa, com una catifa estesa damunt la immensa sala mediterrània.

Amb cel net i llum clara que ens acompanya tota la nit, travessem dolçament la mar.

Som ja a la matinada. Ben aviat el sol ens dona el bon dia. Entrem a la badia de Palma. Sortim a coberta. Un panorama excels s'albira que ens deixa extasiats. Un amic meu m'explica, amb tots els petits detalls, les coses que per davant nostre van passant. M'assenyala el castell de Bellver, la pintoresca carretera d'Andraitx, la Llotja, edifici gòtic d'un alt valor artístic, el Palau de l'Almudaina construït per ordre del Gran Rei Jaume I el Conqueridor per a llur residència, l'esvelta i gegantina Catedral, el Palau Episcopal, sever i atractiu. Tot aquest conjunt em produeix una fonda sensació, que em cautiva, ensems que la meua pensa, evoca records històrics d'una exquisita espiritualitat, jent-me glatir intensament el cor ple d'emoció.

Saltem a la illa daurada. Terra de simpatia i noblesa. Creadora de literats i artistes.

Els dies que romangué a Mallorca, em permeteren de visitar-la tota. El turista, davant del conjunt suggestiu i alegre que sembla com si la natura hi hagués abocat tota la gràcia, es converteix en un temperament artístic, ple de sensibilitat.

Clima excellent. Cel blau i pur. Cales, muntanyes, coves, tot és bell, insuperable, fantàstic.

Passejant-se pels carrers de Palma, estrets i polits, sovint teniu que deturar-vos davant d'una casa d'aspecte auster, per a retenir la visió d'un pati que no sabeu com definir-lo. És una barreja d'alegria i serietat, d'una gran simplicitat, però d'una valor artística extraordinària. Amorosament festejada la illa pel Mare Nostrum, és aquell país, un dels més formosos de la terra. No vulguis company anar-te'n al Cel, sense passar abans per Mallorca.

A Palma tingué ocasió de canviar impressions amb gairebé tots els companys. Identificats amb el Sindicat, en parlen amb gran respecte. Les dues coses que més els entusiasmen són la Mutual Mèdica i el Casal del Metge. Hi tenen una gran esperança.

El distingit amic J. Mir i Mir em deia tot content: "Veu, aquest fill, dintre tres anys anirà a Barcelona. El portaré a la residència d'estudiants del Casal." No em sorprèn l'alegria de l'apòstol del Sindicat a les Balears. La preocupació dels pares és constant mentre tenen un fill a Barcelona. Reclòs de vegades en una cambra trista d'una dispesera sense amor, alimentat no sempre bé, amagant si és un nociàmbul, si no estudia, o fa alguna malifeta, evidentment la família no pot estar tranquil·la. En canvi, el Casal, amb un patronat de met-